ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

Factors Influencing the Interesting Level of the Decision Making of the Egg Producing Chicken Farmers Group in Ubon Ratchathani Province

พลากร วิชาสวัสดิ์[*1] และ ธรรมวิมล สุขเสริม[**2]

[1,2]คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

E-mail: Palakorn.wicha2531@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในของธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกของธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี 3) เพื่อศึกษาพยากรณ์ปัจจัยภายในของธุรกิจที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี และ 4) เพื่อศึกษาพยากรณ์ปัจจัยภายนอกของธุรกิจที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ประชากร คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวนทั้งหมด 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์แบบการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัยพบว่า ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด ด้านเทคโนโลยีการผลิต และด้านสังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนปัจจัยภายในของธุรกิจในด้านเทคโนโลยีการผลิต และปัจจัยภายนอกของธุรกิจในด้านสังคมและวัฒนธรรม มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ระดับความสนใจ การตัดสินใจรวมกลุ่ม เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the relationship between internal business factors i.e. price, marketing management, and production technology and the interest level of the decision making of the egg producing chicken farmer groups in Ubon Ratchathani province, 2) to study the relationship between external business factors i.e. society and culture, and economy and the interest level of the decision making of the egg producing chicken farmers groups in Ubon Ratchathani province, 3) to predict the internal businesses factors that influenced the interest level of the decision making of the egg producing chicken farmer groups in Ubon Ratchathani province and 4) to predict the business factors that influenced the interesting level of the decision making of the egg producing chicken farmer groups in Ubon Ratchathani province. The population was 120 the egg producing chicken farmer in Ubon Ratchathani province. The tool of collecting data was a questionnaire. The statistical analysis consisted of frequency, percentage, mean, standard deviation, F-test, Pearson's Correlation, and multiple regression analysis.

The findings of this research revealed that price, marketing management, production technology, and society and culture related to the interest level of the decision making of the egg producing chicken farmer groups in Ubon Ratchathani province with a statistical significant level of 0.01 and 0.05. The internal business factors i.e. production technology, and external business factors i.e. society and culture influenced the interest level of the decision making of the egg producing chicken farmer groups in Ubon Ratchathani province with a statistical significant level of 0.05.

Keywords: Interesting Level, Decision Making, The Egg Producing Chicken Farmers Group, Ubon Ratchathani Province

บทนำ

ไก่ไข่นับเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนไทย เนื่องจากไข่ไก่เป็นอาหารที่มีประโยชน์และนิยมกันมาก สามารถนำมาประกอบอาหารได้หลายอย่าง ตลาดจึงมีความต้องการสูงตลอดทั้งปี การเลี้ยงไก่ไข่ในปัจจุบันได้ขยายออกไปอย่างกว้างขวางและสามารถยึดเป็นอาชีพหลักที่ทำรายได้ดี วิวัฒนาการการเลี้ยงไก่ไข่ของไทยเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งการผลิตไข่ไก่ของไทยในปัจจุบันที่สามารถผลิตได้เกินความต้องการกลายเป็นประเทศผู้ผลิตเพื่อส่งออกในอันดับต้นๆ ของโลก ได้ช่วยให้นำเงินตราเข้าประเทศปีละไม่ต่ำกว่าหมื่นล้านบาท (วิทยา ทิศหล้า 2551) อาชีพการเลี้ยงไก่ไข่ได้พัฒนากลายมาเป็นอุตสาหกรรม (สมาคมผู้ผลิตผู้ค้าและส่งออกไข่ไก่ 2555) ที่สามารถดำเนินกิจการได้ภายในครอบครัว โดยไม่ต้องใช้แรงงานจำนวนมากในการดำเนินงาน กอปรกับมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม ในด้านการบริหารจัดการเชิงธุรกิจ การนำความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการการตลาดมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนงาน เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน (พรศรี เหล่ารุจิสวัสดิ์ 2553) แต่จากการศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของผู้วิจัย พบว่า กลุ่มเกษตรกรยังขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการการตลาด และนำเทคโนโลยีการผลิตไข่มาใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งองค์ความรู้ดังกล่าว จะช่วยส่งผลให้กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ สามารถเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้มากยิ่งขึ้น (นัดติยา ประกอบแสง 2556) โดยอาศัยกระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกร ซึ่งจะช่วยผลักดันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเร็วยิ่งขึ้น การรวมกลุ่มของเกษตรกร เป็นงานที่ให้บริการด้านความรู้และสนับสนุนเกษตรกรในการผลิตและการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกษตรกรสามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้น และสามารถพึ่งพาตนเองในการประกอบอาชีพการเกษตรได้อย่างมั่นคงถาวรตลอดไป การที่จะทำให้งานดังกล่าวบรรลุเป้าหมายได้ จำเป็นต้องดำเนินการโดยอาศัยกระบวนการกลุ่มของเกษตรกร หรือองค์กรและสถาบันเกษตรกรประเภทต่างๆ ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นเครื่องมือช่วยให้การส่งเสริมการเกษตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการกระจายประโยชน์ของงานส่งเสริมการเกษตรไปสู่เกษตรกรได้อย่างกว้างขวาง และตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริง

จากสถานการณ์ของตลาดไข่ไก่ในจังหวัดอุบลราชธานีในปัจจุบัน มีการแข่งขันทางธุรกิจค่อนข้างรุนแรง เพราะระบบตลาดได้เปิดกว้างตามความเจริญของระบบคมนาคมและเทคโนโลยี ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงลูกค้าได้ง่ายสะดวกและรวดเร็ว ตลาดไข่ไก่ภายในจังหวัดอุบลราชธานีได้รับผลกระทบนี้โดยตรงจากการที่ผู้ประกอบในเขตภาคกลางได้นำไข่ไก่เข้ามาจำหน่ายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ทำให้ปริมาณไข่ไก่มีเพิ่มมากขึ้นในท้องตลาด (องอาจ ชายฉลาด 2556) ในขณะเดียวกันปริมาณความต้องการบริโภคของลูกค้าที่ยังมีอยู่เท่าเดิม จึงส่งผลให้ปัญหาราคาไข่ไก่ตกต่ำ เป็นสาเหตุให้กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่มีแนวคิดที่จะรวมตัวกัน เพื่อจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อแก้ปัญหาในส่วนนี้ดังนั้น จากปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานของกลุ่มเกษตรกรข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรดังกล่าวแต่ประการใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

3. เพื่อพยากรณ์ปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัด การตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต ที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

4. เพื่อพยากรณ์ปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในจังหวัดอุบลราชธานี รวมทั้งหมด 120 คน (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี 2554) การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมดโดย บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2540) และ สำเริง จันทรสุวรรณ (2545) กล่าวไว้ว่า แม้จะเป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยสามารถตั้งสมมติฐานได้ เพราะว่าถึงแม้เก็บข้อมูลมาเพียงบางส่วนหรือเก็บทั้งหมดทุกคนยังคงเป็นเพียงกลุ่มตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ยังมีประชากรกลุ่มอื่นๆ อีกที่มีลักษณะเดียวกันนี้ แต่ผู้ศึกษาสามารถเลือกศึกษาเพียงประชากรกลุ่มนี้กลุ่มเดียวได้

แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจและระดับความสนใจของการตัดสินใจ

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2540) กล่าวว่า การตัดสินใจหรือการวินิจฉัยสั่งการ หมายถึง การเลือกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ หรือการเลือกทางดำเนินการที่เห็นว่าดีที่สุดทางใดทางหนึ่ง จากทางเลือกหลายๆ ทาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการหรือการวินิจฉัยสั่งการ คือการชั่งใจไตร่ตรองและตัดสินใจเลือกทางดำเนินงานที่เห็นว่าดีที่สุดทางใดทางหนึ่งจากหลายๆ ทางเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร (2547) กล่าวว่า การตัดสินใจทางการจัดการหมายถึง การที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องใดเรื่องหนึ่งการทำการเลือกทางเลือกใดจากหลายทางเลือกเพื่อให้แผนการบรรลุวัตถุประสงค์

สมคิด บางโม (2548) กล่าวว่า การตัดสินใจหมายถึง การตัดสินใจเลือก ทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทางเป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การตัดสินใจนี้อาจเป็นการตัดสินใจ ที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งหลายอย่าง เพื่อความสำเร็จตรงตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ในทางปฏิบัติการตัดสินใจมักเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน และมีวิธีการแก้ปัญหาให้วินิจฉัยมากกว่าหนึ่งทางเสมอ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้วินิจฉัยปัญหาว่าจะเลือกสั่งการปฏิบัติ โดยวิธีใดจึงจะบรรลุเป้าหมายอย่างดีที่สุด และบังเกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรนั้น

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2543) กล่าวว่า ระดับความสนใจ หมายถึง การวัดความรู้สึกของบุคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะหนึ่งลักษณะใด โดยใช้เทคนิคของลิงค์เคิร์ตเป็นแบบและใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง ได้แก่ การสร้างประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการวัด กำหนดหัวข้อให้เลือกไว้ 5 ระดับ คือ มีความสนใจรวมกลุ่มมากที่สุด มีความสนใจรวมกลุ่มมาก มีความสนใจรวมกลุ่มบ้าง มีความสนใจรวมกลุ่มน้อย ไม่มีความสนใจรวมกลุ่ม เพื่อทำการวัดทัศนคติในประเด็นต่างๆ แล้วนำมาสรุปเป็นคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ยมาเป็นค่าทัศนคติ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญธรรม กิจปรีดาห์บริสุทธิ์ (2540) ที่กล่าวว่า การวัดทัศนคติโดยใช้วิธีของลิงค์เคิร์ตสามารถวัดทัศนคติได้อย่างกว้างขวางกว่าแบบอื่นๆ และสามารถวัดทัศนคติได้ทุกเรื่องและให้ค่าความเที่ยงตรงสูงอีกด้วย

ดังนั้น การตัดสินใจ จึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นซึ่งมีหลายแนวทางในการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ หรือใช้ในการแก้ไขปัญหาของกลุ่ม เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากโครงสร้างกลุ่ม พฤติกรรมของบุคคลและกลุ่ม โดยใช้แบบวัดทัศนคติ 5 ระดับ ในการวัดทัศนคติด้านความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกร

ผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีความพยายามในการหาแนวทางในการรวมกลุ่ม

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการรวมกลุ่ม

รัชนีกร เศรษโฐ (2532) ได้กล่าวถึงปัจจัยการรวมกลุ่มไว้ พอสรุปดังนี้

1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีมีผลต่อความสัมพันธ์และปฏิกิริยาโต้ตอบต่อกันของคนที่มีความสนใจร่วมกัน เช่น เทคโนโลยีด้านการสื่อสารและการคมนาคมขนส่งเทคโนโลยีด้านเกษตรแบบใหม่ เป็นต้น

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากร การที่ประชากรได้อพยพย้ายถิ่นฐาน และสามารถกลับถิ่นฐานเดิมได้อย่างสะดวกและรวดเร็วย่อมมีผลกระทบต่อสังคม และต่อการพบปะสังสรรค์ของชาวชนบทเป็นอย่างมาก ทำให้ชาวบ้านสร้างกลุ่มสนใจ และกลุ่มตามลำดับความจำเป็นของตนได้ง่ายขึ้น

3. โครงการจากรัฐบาลสู่ประชาชนในชนบท เช่น โครงการจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลเข้าไปสู่ชนบทหลายประเภท ประชาชนในชนบทจึงเริ่มมีโอกาสได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องต่างๆ ตลอดจนได้รับคำแนะนำในเรื่องการทำมาหากินและชีวิตความเป็นอยู่ทุกด้าน ซึ่งจะทำให้การรวมกลุ่มต่างๆ ได้ง่ายขึ้น

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ และคณะ (2534) ได้กล่าวถึงปัจจัยการรวมกลุ่ม ดังนี้

1. ปัจจัยด้านสังคม เช่น ความต้องการเข้าสังคม ความต้องการเพื่อน ความต้องการเพื่อน ความต้องการที่อยู่อาศัยกันและช่วยกันทำงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เช่น การมีผลประโยชน์ร่วมกันทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีด้านการสื่อสารและการคมนาคม ซึ่งจะช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มสะดวกขึ้น และช่วยให้สื่อข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น

4. ปัจจัยด้านชีวภาพและจิตวิทยา เช่น ความต้องการให้ตนเองได้เป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ตนเองได้รับการยอมรับในความสามารถ เป็นต้น

นันทิยา หุตานุวัตร (2547) ได้กล่าวถึงปัจจัยการรวมกลุ่ม ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ บุคคลจะเข้าร่วมเป็นกลุ่มเมื่อกลุ่มจะสามารถให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ เช่น การได้รับทุนกู้ในการประกอบอาชีพ การเพิ่มพูนความรู้ในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านสังคม การรวมกลุ่มเป็นการตอบสนองความต้องการด้านสังคมของบุคคล เช่น ความต้องการได้รับการยอมรับ ต้องการความรักความผูกพันทางจิตใจ เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เทคโนโลยีมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่และการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคมเป็นอย่างยิ่ง เช่น เทคโนโลยีด้านการเกษตรซึ่งมีพัฒนาการใหม่ๆ ที่เกษตรกรจะต้องแสวงหาความรู้ในเทคโนโลยีนั้นๆ ประกอบกับหน่วยงานของรัฐมักให้บริการการอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นหมู่คณะ ดังนั้น การรวมกลุ่มของเกษตรกรจึงเอื้อต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีง่ายขึ้น และยังทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ง่ายขึ้น

4. ปัจจัยด้านชีวภาพและจิตวิทยา บุคคลต้องการสนองตอบความต้องการต่างๆ จากเพื่อนและกลุ่ม เพื่อให้เกิดความอบอุ่นทางจิตใจ โดยการพบปะสนทนากับผู้ที่ตนพอใจถูกใจ หรือเป็นผู้ที่มีความสนใจคล้ายกัน หรือรวมกลุ่มเพื่อเกิดความมั่นคง

5. ปัจจัยด้านความปลอดภัย ประกอบด้วยสวัสดิการอันเป็นผลเนื่องจากความวิตกกังวล และความกลัวของบุคคล

ผู้วิจัยได้สรุปการตัดสินใจรวมกลุ่มสามารถเกิดขึ้นได้โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยจึงได้แบ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจรวมกลุ่มออกเป็น 2 ประเภท คือ ปัจจัยภายในของธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด ด้านเทคโนโลยี และปัจจัยภายนอกของธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากร เพื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) โดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นรายด้าน และได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบาค (Conbach's Alpha Coefficient) ของแบบสอบถามรายด้านอยู่ระหว่าง 0.747–0.791

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) พบว่า ปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต มีความสัมพันธ์ต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า ด้านราคามีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.181 ด้านการบริหารจัดการตลาดมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.180 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหมายความว่า มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำมาก และด้านเทคโนโลยีการผลิตมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.408 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งหมายความว่าด้านเทคโนโลยีการผลิตมีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยภายในของธุรกิจกับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยภายใน	Y	X_1	X_2	X_3
ระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ (Y)	1	0.181*	0.180*	0.408**
ด้านราคา (X_1)		1	0.529*	0.173
ด้านการบริหารจัดการตลาด (X_2)			1	0.107
ด้านเทคโนโลยีการผลิต (X_3)				1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0 .05

ผลจากการศึกษาปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) พบว่า ปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรมค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.368 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งหมายความว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ และด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยภายนอกของธุรกิจกับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยภายนอก	Y	X_1	X_2
ระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ (Y)	1	0.368**	-0.029
ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1)		1	0.080
ด้านเศรษฐกิจ (X_2)			1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์การทดสอบการถดถอยเชิงพหุของปัจจัยภายในของธุรกิจที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี หาได้จากสมการ $y=1.136 + 0.387(X_3)$ พบว่า ค่า F=8.928, Sig=0.000 ซึ่ง มีค่าน้อยกว่า 0.05 จะเห็นว่า ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้ง 2 กลุ่ม มีความแปรปรวนเท่ากัน โดยค่าความแปรปรวนระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาจากค่า Adjusted R^2 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.167 แสดงว่า ความแปรปรวนระดับความสนใจของการตัดสินใจในการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีค่าเท่ากับร้อยละ 16.7 ที่เหลือมาจากปัจจัยด้านอื่นๆ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในของธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต พบว่า ตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมากเกินไปค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) ของปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต มีค่าเท่ากับ 0.056, 0.109 และ 0.387 ตามลำดับ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.572, 0.272 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งจะพบว่า ค่า Sig. ในส่วนของในด้านเทคโนโลยีการผลิต มีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่า ปัจจัยภายในของธุรกิจในด้านเทคโนโลยีการผลิตมีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุ สามารถนำมาใช้อธิบายปัจจัยภายในของธุรกิจในด้านเทคโนโลยีการผลิตมีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุในส่วนของด้านเทคโนโลยีการผลิตมีค่า เท่ากับ 0.387 หมายความว่า ถ้าด้านเทคโนโลยีการผลิตเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จะเพิ่มขึ้น 0.387 หน่วย ถ้าด้านเทคโนโลยีผลิตลดลงหนึ่งหน่วย ระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จะลดลง 0.387 หน่วย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของปัจจัยภายในของธุรกิจที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยภายใน	b	SE b	B	t-test	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.136	0.507		2.240	0.027		
ด้านราคา (X_1)	0.070	0.124	0.056	0.572	0.572	0.706	1.416
ด้านการบริหารจัดการตลาด (X_2)	0.150	0.136	.109	1.104	0.272	0.720	1.390
ด้านเทคโนโลยีการผลิต (X_3)	0.456	0.100	.387	4.549	0.000*	0.970	1.031
R^2=0.188, Adjusted R^2=0.167, SEE=0.633, F=8.928, p-value=0.000							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิเคราะห์การทดสอบการถดถอยเชิงพหุของปัจจัยภายนอกของธุรกิจที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี หาได้จากสมการ $y=1.136 + 0.387(X_2)$ พบว่า ค่า F=9.422, Sig=0.000 ซึ่ง มีค่าน้อยกว่า 0.05 จะแสดงให้เห็นว่า ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรทั้ง 2 กลุ่ม มีความแปรปรวนเท่ากันโดยค่าความแปรปรวนระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาจากค่า Adjusted R^2 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.124 แสดงว่า ความแปรปรวนระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีค่าเท่ากับร้อยละ 12.4 ที่เหลือมาจากปัจจัยด้านอื่นๆ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ พบว่า ตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมากเกินไปค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) ของปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ มีค่าเท่ากับ 0.372, และ (-0.059) ตามลำดับ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000

และ 0.469 ตามลำดับ ซึ่งจะพบว่า ค่า Sig. ในส่วนของด้านสังคมและวัฒนธรรม มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรมมีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุ สามารถนำมาใช้อธิบายปัจจัยภายนอกของธุรกิจในด้านสังคมและวัฒนธรรมมีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชิงพหุในส่วนของด้านสังคมและวัฒนธรรมมีค่า เท่ากับ 0.372 หมายความว่าถ้าด้านสังคมและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีจะเพิ่มขึ้น 0.372 หน่วย ถ้าด้านสังคมและวัฒนธรรมลดลงหนึ่งหน่วย ระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จะลดลง 0.372 หน่วย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของปัจจัยภายนอกของธุรกิจที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยภายนอก	b	SE b	B	t-test	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.036	0.653		1.586	0.116		
ด้านสังคมและวัฒนธรรม (X_1)	0.689	0.159	0.372	4.328	0.000*	0.994	1.006
ด้านเศรษฐกิจ (X_2)	-.058	0.085	-0.059	-.683	0.469	0.994	1.006
R^2=0.139, Adjusted R^2=0.124, SEE=0.649, F=9.422, Sig=0.00							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิตมีความสัมพันธ์กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนด้านเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยภายในของธุรกิจประกอบด้วย ด้านราคา ด้านการบริหารจัดการตลาด และด้านเทคโนโลยีการผลิต ที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านเทคโนโลยีการผลิต มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนด้านราคา และด้านการบริหารจัดการตลาด ไม่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ปัจจัยภายนอกของธุรกิจประกอบด้วย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านสังคมและวัฒนธรรม มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ส่วนด้านเศรษฐกิจ ไม่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจากผลของการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยความสัมพันธ์และอิทธิพลระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีความสอดคล้องกับงานวิจัยดังนี้

1. ด้านราคา มีความสัมพันธ์ต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจากผลของการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราภรณ์ กลัดพ่วง (2548) ศึกษาเรื่องผลประโยชน์ของการรวมกลุ่มเกษตรกรปรับปรุงคุณภาพมังคุดเพื่อการส่งออก จังหวัดนครศรีธรรมราช และ หทัยชนก มากมิ่งจวน (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฟาร์มผลิตกุ้งอย่างยั่งยืนของสมาชิกชมรมผู้เลี้ยงกุ้งสุราษฎร์ธานี ไม่มีอิทธิพลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี เพราะว่า การกำหนดราคาไข่ไก่ที่จำหน่ายตามท้องตลาดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีจะใช้ราคาเดียวกันกับคณะกรรมการนโยบายพัฒนาไก่ไข่และผลิตภัณฑ์ (Egg Board) ซึ่งเป็นผู้กำหนดราคาไข่ไก่ในประเทศไทย และเนื่องจากมีการนำไข่ไก่จากภาคกลางเข้ามาจำหน่ายในราคาที่ถูกกว่าราคาท้องตลาดเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้กลไกด้านราคาไม่เป็นไปตามที่กำหนด องอาจ ชายฉลาด (2556) ดังนั้น ด้านราคาจึงไม่มีอิทธิพลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

2. ด้านการบริหารจัดการตลาด มีความสัมพันธ์ต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจากผลของการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราภรณ์ กลัดพ่วง (2548) ศึกษาเรื่องผลประโยชน์ของการรวมกลุ่มเกษตรกรปรับปรุงคุณภาพมังคุดเพื่อการส่งออกจังหวัดนครศรีธรรมราช และ ชัยทัตต์ กาบบัว (2552) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกรตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออนจังหวัดเชียงใหม่ และไม่มีอิทธิพลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี เพราะว่าจากขนาดของอุตสาหกรรมไข่ไก่ของจังหวัดอุบลราชธานียังมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมไข่ไก่ในประเทศไทย นอกจากนี้ มีการนำไข่ไก่เข้ามาจำหน่ายในเขตจังหวัดอุบลราชธานีเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตภาคกลาง ทำให้ปริมาณไข่ไก่ในท้องตลาดเพิ่มมากขึ้น องอาจ ชายฉลาด (2556) ส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมผลผลิตที่มีอยู่ในตลาดได้ นอกจากนี้ จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีส่วนใหญ่มีการดำเนินธุรกิจมาอย่างยาวนาน ทำให้เกษตรกรสามารถจำหน่ายผลผลิตได้ด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยการรวมกลุ่ม ดังนั้น ด้านการบริหารจัดการตลาด จึงไม่มีอิทธิพลต่อระดับความสนใจของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

3. ด้านเทคโนโลยีการผลิต มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อระดับของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจากผลของการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับ จิราวรรณ เลิศคุณลักษณ์ (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการผลิตมะม่วงตามแนวทางการเกษตรดีที่เหมาะสมของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และ หทัยชนก มากมิ่งจวน (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฟาร์มผลิตกุ้งอย่างยั่งยืนของสมาชิกชมรมผู้เลี้ยงกุ้งสุราษฎร์ธานี ที่กล่าวว่า การนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิตจะสามารถผลิตผลผลิตที่มีคุณภาพให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค และช่วยลดปัญหาด้านแรงงาน

4. ด้านสังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อระดับของการตัดสินใจรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งจากผลของการวิจัยดังกล่าว มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันยธรณ์ ไชปัญญา (2551) ศึกษาเรื่องการรวมกลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายยางพาราในเขตตำบลแม่กา อำเภอเมืองจังหวัดพะเยา และ หทัยชนก มากมิ่งจวน (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฟาร์มผลิตกุ้งอย่างยั่งยืนของสมาชิกชมรมผู้เลี้ยงกุ้งสุราษฎร์ธานี ที่กล่าวว่า การรวมกลุ่มจะทำให้เกษตรกรได้มีโอกาสพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ การรับรู้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเพื่อน

เกษตรกรด้วยกัน ตลอดจนร่วมกันหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหา นอกจากนี้การรวมกลุ่มจะทำให้มีโอกาสได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาล และหน่วยการของเอกชนที่เกี่ยวข้องต่างๆ เมื่อกลุ่มเกิดปัญหา

ข้อเสนอแนะ

1. สามารถนำผลการวิเคราะห์ มาใช้ในการกำหนดให้เกิดการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีได้ โดยเลือกจากเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ที่มีความสมัครใจและต้องการความช่วยเหลือจากกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พร้อมทั้งกำหนดนโยบายแนวทางให้เหมาะสมกับความต้องการจัดตั้งกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีอีกด้วย

2. สามารถนำผลปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจมาใช้กำหนดทิศทางการวางแผนการบริการจัดการฟาร์ม และใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม ตลอดจนนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มเกษตรกรอื่นๆ ซึ่งงานวิจัยนี้ พบว่า ปัจจัยภายในของธุรกิจ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีการผลิต เช่น ควรมีการนำเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในการพัฒนาระบบให้เป็นไปตามระบบมาตรฐานของฟาร์ม ควรมีการนำเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่มาใช้เพื่อลดปัญหาด้านแรงงาน และควรมีการนำเทคโนโลยีการผลิตเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไข่ไก่ ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยภายนอกของธุรกิจ ได้แก่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น มีโอกาสในการพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนความรู้ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่างๆ กับเพื่อนเกษตรกร มีโอกาสในการพบปะพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ และเจ้าหน้าที่ของบริษัทเอกชน ได้รับสิทธิ์ในการเป็นส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างใกล้ชิดกับเพื่อนเกษตรกร และมีโอกาสในการเผยแพร่กิจการให้แก่บุคคลภายนอกเข้าเยี่ยมชมกิจการของตนเอง เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาและความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ธรรมวิมล สุขเสริม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาคอยให้คำแนะนำ ตลอดจนให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน ช่วยตรวจสอบ ดูแลแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย ทำให้งานวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จและมีความสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณ ดร.ปวีณา คำพุกกะ และ ดร.อุทัย อันพิมพ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางให้การค้นคว้าอิสระให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี และขอขอบคุณเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

จิราวรรณ เลิศคุณลักษณ์. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการผลิตมะม่วงตามแนวทางการเกษตรดีที่เหมาะสมของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง, 2553.

ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร. **หลักการจัดการ: แนวคิดสถานการณ์ธุรกิจปัจจุบัน.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

ชัยทัตต์ กาบบัว. **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมโครงการเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกรตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่.** ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2552.

ธันยธรณ์ ไชยปัญญา. **การรวมกลุ่มผู้ผลิตและจำหน่ายยางพาราในเขตตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2551.

นัดติยา ประกอบแสง. **การถ่ายถอดเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อการค้า.** ม.ท.ป.: ม.ป.พ., 2556.

นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร. **เกษตรกรรมยั่งยืน: กระบวนทัศน์ กระบวนการและตัวชี้วัด.** กรุงเทพฯ: มูลนิธิเกษตรกรรมยั่งยืน, 2547.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และปกเจริญผล, 2540.

บุญเรียง ขจรศิลป์. **วิธีวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์, 2543.

ปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี. **รายงานประจำปี 2554.** อุบลราชธานี: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี, 2554.

พรศรี เหล่ารุจิสวัสดิ์. **ปีทองสินค้าเกษตรไทย.** กรุงเทพฯ: สำนักที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจ บริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน), 2553.

พัชราภรณ์ กลัดพ่วง. **ผลประโยชน์ของการรวมกลุ่มเกษตรกรปรับปรุงคุณภาพมังคุดเพื่อการส่งออกในจังหวัด นครศรีธรรมราช.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2550.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ และคณะนิเทศศาสตร์. **การวิเคราะห์ผู้รับสาร.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

รัชนีกร เศรษโฐ. **โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2532.

วิทยา ทิศหล้า. **ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ผู้เลี้ยงไก่ไข่ในจังหวัดเชียงใหม่-ลำพูนต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ไก่ไข่เชียงใหม่-ลำพูน.** ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2551.

ศิริพร พงษ์ศรีวิโรจน์. **องค์การและการจัดการ.** กรุงเทพฯ: เทคนิค 19, 2540.

สมคิด บางโม. **องค์การและการจัดการ** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์, 2548.

สมาคมผู้ผลิต ผู้ค้าและส่งออกไก่ไข่. **ความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ไก่ไข่.** กรุงเทพฯ: สาส์นไก่ และสุกร, 2555.

สำเริง จันทรสุวรรณ. **สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์.** ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.

หทัยชนก มากมิ่งจวน. **ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฟาร์มกุ้งอย่างยั่งยืนของสมาชิกชมรมผู้เลี้ยงกุ้งสุราษฎณ์ธานี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2554.

องอาจ ชายฉลาด. **ไข่ไก่ข้ามเขตพาเหรดเข้าเมืองดอกบัว-ตีตลาดท้องถิ่นราคาตกฮวบ.** อุบลราชธานี: สำนักงานไกด์อุบลดอทคอม, 2556.